

[Carsten Raft.]

loven. Jeg er glad for, at det er understreget, for Konsulenten kan ikke klare det Arbejde alene saa effektivt, som vi fra vor Side har ønsket det, og vi har i Udvalget faaet Ministerens Tilsagn om, at Konsulenten selvfølgelig har Mulighed for, naar Undervisningen drives paa anden Maade end forudsat efter Loven, at indstille, at Statstilskuddet ikke fortsat gives den paa-gældende Undervisning.

Endelig er der Slutningsparagraffen om, at Loven skal revideres om 10 Aar. Vi fra vor Side har sat stærkt ind, over for andre Ønsker, for at faa disse 10 Aar ændret til 5 Aar. Det kunde synes at være en meget lille Ting, men vi betragter det principielt som ret betydeligt, idet det er vor Opfattelse, at denne Lov er et Forsøg, og et Forsøg, der varer 10 Aar, er ikke noget Forsøg, men et Forsøg, der varer 5 Aar, kan siges at være det — et saadant Tidsrum kan siges at være naturligt til Indsamling af Erfaringer.

Vi ser paa dette Lovforslag med Tilfredshed, og vi er glade ved de Ændringer, der bliver indført, men vi er her inde paa ganske udyrket Terræn, hvor det er meget vanskeligt at orientere sig, og vi er derfor ogsaa tilfredse med, at Loven nu skal revideres om 5 Aar, saaledes at vi til den Tid kan faa Lejlighed til igen at drøfte Loven paa Basis af de indvundne Erfaringer.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg takker Udvalget for dets Arbejde og for Tilslutningen til de stillede Ændringsforslag. Maa jeg om selve Ændringsforslagene sige, at jeg angaaende § 24 er enig i det Synspunkt, der har været fremsat, at det ved at stryge § 24 jo ikke er Hensigten, at der ikke skulde være nogen Ordensbestemmelser med Hensyn til Forholdet over for Eleverne i Skolen; men jeg tror, man bedre kan fastsætte disse Regler i et Cirkulære.

Loven her henvender sig til en ny Gruppe af unge, som man ikke tidligere paa samme Maade har henvendt sig til med Undervisning. Det, der maa være Opgaven, naar man begynder noget nyt, hvor som i dette Tilfælde to Synspunkter staar skarpt over for hinanden, nemlig om denne Undervisning skal være obligatorisk eller bygge paa frivillig Tilslutning, er at finde et sam-lende Grundlag, og jeg glæder mig over, at dette maa siges at være lykkedes, naar alle Partier her i Rigsdagen nu kan samle sig om den Udformning, som Lovforslaget efter indgaaende Drøftelse i Udvalget har faaet.

Det er rigtigt, som det her er fremhævet, at det, vi nu begynder paa, er en Prøve; der findes ikke paa Forhaand fastlagt noget egentligt bestemt Grundlag for, hvordan Undervisningen skal være. Vi maa bygge paa det Arbejde, som hidtil er udført ganske enkelte Steder, udført meget dygtigt af interesserede Lærere, men paa nuværende Tidspunkt at lægge det Grundlag meget fast, som der skal undervises paa, vil jeg anse for at være uheldigt. Nu maa Tiden vise, om det Grundlag, som man har fundet egnet de Steder, hvor en Skoleundervisning for disse unge er iværksat, er det rigtige, eller om man maaske skal til at finde nye Former og tage nye Ting med ind i Undervisningen, som kan interessere de unge.

Det er min Tro, at der Landet over staar mange gode Kræfter villige til at sætte ind for at komme i Kontakt med den store Kreds af unge, som Lovforslaget henvender sig til, og som man hidtil i nogen Grad har forsømt, og jeg vil tro, at denne Interesse fra Befolkningens Side ogsaa vil give sig Udtryk deri, at Skoler vil komme i Gang i alle Byer Landet over, og ogsaa i betydeligt Tal. En frivillig Skole som denne har kun Mening, hvis der i Befolkningen er en levende Interesse for Spørgsmaalet, og det tror jeg, der er. Vi er alle enige om, at vi maa stræbe efter at skaffe den opvoksende Slægt al den Støtte, der kan hjælpe den i dens fremtidige Arbejde, som det overhovedet er muligt at skaffe, det gælder med Hensyn til den faglige Uddannelse, og det gælder med Hensyn til Personlighedsudviklingen i det hele taget. Denne Lov fastlægger som noget principielt, at det skal være en praktisk betonet Skole, men ogsaa gennem en Uddannelse paa dette praktisk betonede Grundlag kan man meget vel udvikle det Personlighedsliv hos Mennesker, som til syvende og sidst er det afgørende.

Jeg vil haabe, at Lovforslaget kan give Muligheder for, at den store Gruppe af unge, som man her henvender sig til, kan blive draget ind i et Arbejde, der kan kalde paa deres Interesse, og derigennem bidrage til, at den kommende Slægt kan blive dygtige Borgere til at udføre det praktisk nyttige Arbejde i Samfundet, men samtidig tillige ansvarsbevidste over for Fællesskabet, over for de Fællesanliggender, som vort Folk til enhver Tid vil have at løse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslagene Nr. 1—4

vedtoges uden Afstemning.